

i meget betydelig Grad afviger fra, hvad der kunde naas efter Tjenestemandsløven, at det saavel i Henhold til den nævnte Statistik som efter Gennemgangen af de omtalte Skemaer maatte mene, at „det maa anses for godtgjort, at et ikke ringe Antal Pensionister for Tiden før 1913 er saa ringe stillet, at Lov 1. Maj 1923 ikke har givet et tilstrækkelig tilfredsstillende Resultat, hvorved bemærkes, at Manglerne er af særdeles varierende Betydning baade efter Tidspunktet for Pensioneringen og efter de Etater, hvortil de paagældende Tjenestemænd og deres efterladte har hørt.“

Pra Pensionisternes Side havde man ønsket en Omberegning efter Tjenestemandsløvens Lønnings- og Pensionsregler. En saadan kunde imidlertid — udtales det — ikke støtte sig til nogen pensionsretlig Begrundelse. Tværtimod er det efter dansk Pensionslovgivning en Grundsætning, at Pensionen fastsættes til en bestemt Kvota af den Lønning, der faktisk har været oppebaaret af Pensionisten, og hermed er det ikke foreneligt, at den fastsættes efter en Lønning, som den paagældende aldrig har oppebaaret. Derimod var det ikke udelukket, at man ved *Udmaalinger* af den Hjælp, Staten yderligere maatte ville yde Pensionisterne, tog et vist Hensyn til Resultatet af en Sammenligning mellem den Pension, den paagældende har, og den, han kunde have haft, om han havde tjent under Tjenestemandsløvens Vilkaar. — Ved den nærmere Fastsættelse af den yderligere Hjælp var det efter Udvalgets Formening ikke muligt at gaa videre ad den Vej, der benyttedes af Lov 1. Maj 1923 og dens nærmeste Forgænger, nemlig visse Procenttillæg til samtlige Pensioner over eller under en vis Størrelse. Der vilde ved en ny Ordning blive Brug for en stærkt progressiv Procentskala efter Pensioneringstidspunkterne, men selv en saadan vilde — som Udvalget ved Skemaernes Gennemgang havde overbevist sig om —, hvis naturlige Skæringsaar overhovedet lod sig paavise, give Plads for saa mange Vilkaarligheder, at den ikke lod sig gennemføre.

Løven, hvis Omraade saaledes er det samme som Løven af 1. Maj 1923 — blot med den af § 5 følgende Udvidelse — fastsætter derfor kun Rammerne for Hjælpen, medens det — med de i §§ 1, 2 og 7 givne Indskrænkninger — i øvrigt overlades til Administrationen at fastsætte Hjælpens Omfang.

§ 1 er saalydende:

Til Pensionister og understøttede, der oppebærer Tillæg i Henhold til Lov Nr. 173 af 1. Maj 1923 om Tillæg til Vente- penge, Pensioner og Understøttelser, der er fastsat i Henhold til de før 1. Oktober 1919 gældende Love (se Aarbog 1922—23, Side 103), kan der af vedkommende Minister, under hvem Pensionsberegningen (Understøttelsesberegningen) henhører, yderligere tilstaaes *et personligt Tillæg* efter nedenstaaende Regler.